

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Mars 1873, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6,
angående Herr L. Börjessons motion, N:o 90, om ändring af 11 § i gällande Resereglemente.*

Uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt och till Utskottet remitterad motion, N:o 90, föreslår Herr *L. Börjesson*, att Riksdagen måtte, i skrifvelse till Kongl. Maj:t, anhålla »om sådan ändring i Resereglementet, att deruti bestämdt stadgas, att, vare sig för resa eller förrättning, hvarför ersättning enligt reglementet utgår, icke mera än ett traktamente får beräknas för hvarje dygn, som för resa och förrättning verkligen blifvit användt.»

Som anledning till detta sitt förslag, anför motionären, att de föreskrifter, hvilka innehållas i Kongl. Maj:ts nådiga Resereglemente af den 10 November 1865, samt uti, genom Kongl. kungörelsen den 21 December 1866, dertill gjorda tillägg, »lemna tillfälle, att ej säga berättigande, för tjenstemän att beräkna flera dagtraktamenten för en och samma dag»; hvarjemte motionären omförmäler fall, der sådan beräkning egt rum.

Utskottet, som tagit del såväl af ofvan anförda nådiga reglemente och kungörelse, som äfven af de officiela handlingar, ur hvilka af motionären åberopade exempel äro hemtade, har derjemte funnit, att Riksdagens Revisorer, i sin berättelse af år 1872, om Statsverkets tillstånd m. m., pag. 183, § 1, mom. 1, omförmält och, såsom oegentlighet, betecknat den omständigheten, »att, under vissa förhållanden, dagtraktamente får beräknas för flera dagar, än som för resa och förrättning an-

vändts», tillkännagifvande i samma moment Revisorerna derjemte, att fall förekommit, såväl der sådan beräkningsgrund användts, som äfven der ett motsatt förhållande egt rum.

Ehuru sålunda nu omförmälda framställning af Revisorerna, i viss mån, går i samma riktning, som motionärens, och, med anledning deraf, önskvärdt varit, att den sednares förslag behandlats af samma Utskott som revisionsberättelsen, nemligen af Stats-Utskottet, samt oaktadt af detta sednare väl lärer vara att förvänta yttrande, angående här åberopade punkt af nämnda revisionsberättelse, har Tillfälliga Utskottet dock ansett sig böra öfver motionen afgifva utlåtande; hvarvid dock Utskottet till Kammarerna hemställer, att detta utlåtande måtte, i sammanhang med Stats-Utskottets betänkande, i fråga om oftanämnda punkt af revisionsberättelsen, behandlas.

Äfven för sin del anser Tillfälliga Utskottet, på grund af hvad som förekommit, att, ehuru genom Kongl. kungörelsen af den 21 December 1866 särskilda bestämmanden blifvit tillagda dem, hvilka i § 11 af 1865 års Rese-reglemente, beträffande traktamentsberäkning, finnas utförda, det oaktadt, ytterligare föreskrifter torde vara nödvändiga, för att åstadkomma full ledning för tolkningen af nämnda §.

Utskottet synes det emellertid, att de nya föreskrifter, hvilka äro erforderliga i oftanämnda reglemente, icke inskränka sig ensamt till hvad motionären ifrågasatt, utan böra omfatta jemväl andra bestämmanden, som kunna befinnas påkallade af den påyrkade förändringen; hvarföre Utskottet vördsamt hemställer,

det Riksdagen måtte, i skrifvelse till Kongl. Maj:t, i underdånighet anhålla om ändring i föreskrifterna uti nu gällande Rese-reglemente, ledande derhän, att, vid extra förrättningar, antal dagtraktamenten beräknas endast efter den tid, som för resa och förrättning verkligen åtgått.

Stockholm den 3 Mars 1873.

På Utskottets vägnar:

THEODOR ELFSTEDT.